

Prima instanță: Judecătoria Taraclia, judecător – A. Mironov

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, judecători – R. Petrov, I. Dănăilă, G. Vavrin

ÎNCHEIERE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎCS „Bulgari Winery” SRL,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Dak Investments” împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea datoriei și recunoașterea nulității acordului adițional, și cererea reconvențională depusă de ÎCS „Bulgari Winery” SRL împotriva SRL „Dak Investments” cu privire la încasarea cheltuielilor pentru prelucrarea și păstrarea materiei prime,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de SRL „Dak Investments”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Taraclia din 16 februarie 2016, în partea privind respingerea acțiunii inițiale, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte,

c o n s t a t ă :

La data de 22 septembrie 2015, SRL „Dak Investments” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL, prin care a solicitat încasarea datoriei rezultată din contractul nr. 1 din 02.09.2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului, în sumă de 3 020 741 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 928 041,70 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit pct. 2.1. din contractul nr. 1 din 02.09.2013, ÎCS „Bulgari Winery” SRL s-a obligat să preia cantitatea de struguri livrată de către reclamant și să plătească prețul convenit. Pct. 2.2 din același contract stabilește că, volumul orientativ de marfă livrată este de 2000 tone, iar pct. 5.1. stipulează că, plata pentru marfa livrată se face la momentul livrării mărfii de către Furnizor și a recepționării strugurilor de către Cumpărător. Potrivit pct. 5.2. al contractului, achitarea pentru marfa livrată se va efectua prin virament bancar la contul de decontare al SRL „Dak Investments”.

Astfel, reclamantul a invocat faptul că a fost livrată marfa pârâtului ÎCS „Bulgari Winery” SRL în valoare totală de 3 629 448 lei, conform facturilor

fiscale: nr. BV3232354 din 30.09.2013 în valoare de 301 480,00 lei; nr. BV3232355 din 30.09.2013 în valoare de 75 400,00 lei; nr. BV3232356 din 30.09.2013 în valoare de 653 200,00 lei; nr. BV3232357 din 30.09.2013 în valoare de 541 400,00 lei; nr. BV3232358 din 30.09.2013 în valoare de 614 380, 00 lei; nr. BV3232359 din 30.09.2013 în valoare de 586 500,00 lei; nr. BV3232365 din 25.10.2013 în valoare de 15 120, 00 lei; nr. BV3232366 din 25.10.2013 în valoare de 490 104,00 lei; nr. BV3232367 din 25.10.2013 în valoare de 351864, 00 lei.

Potrivit ordinelor de plată, pârâtul a achitat în contul reclamantului pentru marfa livrată următoarele sume: prin ordinul de plată nr.16 din 19.09.2013 - suma de 55.000 lei, prin ordinul de plată nr.17 din 30.09.2013 - suma de 10 000, 00 lei; prin ordinul de plată nr.18 din 08.10.2013 - suma de 100 000, 00 lei; prin ordinul de plată nr. 21 din 16.10.2013 - suma de 100 000, 00 lei; prin ordinul de plată nr. 24 din 05.11.2013 - suma de 100 000, 00 lei; prin ordinul de plată nr. 27 din 18.12.2013 - suma de 50 000 lei; prin ordinul de plată nr. 1 din 22.01.2014 - suma de 50000 lei; prin ordinului de plată nr. 2 din 20.03.2014 - suma de 143 707 lei. Astfel, datoria formată de către pârât pentru marfa recepționată constituie suma de 3 020 741 lei. De asemenea, obligația pecuniară este confirmată și prin Actul de verificare a decontărilor reciproce din 15 octombrie 2013, semnat de către ambele părți contractante.

Din considerentul că ÎCS „Bulgari Winery” SRL nu și-a onorat obligațiile contractuale, la data de 22.09.2014, în adresa pârâtului a fost expediată o somație cu privire la achitarea datoriei. Drept răspuns la această somație, pârâtul la data de 06.10.2014, a remis răspunsul cu nr.161 în adresa reclamantului, prin care a confirmat faptul că se află în dificultate de plată, dar intenționează achitarea datoriei, cu înaintarea unei solicitări de colaborare pentru realizarea mărfii. Cu toate acestea, pârâtul nu a achitat datoria formată, nu a întreprins careva acțiuni de executare a obligațiilor existente, iar timpul acordat pentru remedierea litigiului a expirat.

Consideră reclamantul că, pentru neexecutarea obligațiilor contractuale ÎCS „Bulgari Winery” SRL îi datorează o dobândă în mărime de 928 041,70 lei.

În cadrul examinării pricinii, pârâtul ÎCS „Bulgari Winery” SRL a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Dak Investments”, prin care a solicitat încasarea sumei de 100 165,32 lei drept cheltuieli pentru prelucrarea și păstrarea strugurilor ca materie primă.

În motivarea cererii reconvenționale ÎCS „Bulgari Winery” SRL a indicat că, la data de 02.09.2013 între SRL „Dak Investments” și ÎCS „Bulgari Winery” SRL a fost încheiat contractul cu nr. 1 cu privire la la furnizarea strugurilor, în volum orientativ de 2000 tone. SRL „Dak Investments” a început furnizarea strugurilor imediat după încheierea contractului, iar ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu bună-credință a început să primească marfa. În perioada de la 03.09.2013 până la

25.10.2013, SRL „Dak Investments” a furnizat cantitatea de 1 703 620 kg de struguri în sumă totală de 3 629 448 lei.

La data de 01 octombrie 2013, SRL „Dak Investments” și ÎCS „Bulgari Winery” SRL au încheiat un Acord Adițional la contractul nr. 1 din 02 septembrie 2013, conform căruia plata pentru strugurii furnizați se va efectua în măsura realizării materiei prime.

În perioada octombrie 2012 – martie 2014, ÎCS „Bulgari Winery” SRL a transferat către SRL „Dak Investments” suma de 608 000 lei. Însă, SRL „Dak Investments”, fiind persoană cointeresată, nu a mai căutat cumpărători pentru materia primă de struguri. Luând în considerație faptul că materia primă de struguri necesită întreținere specială, cheltuieli și condiții de păstrare, ÎCS „Bulgari Winery” SRL a fost nevoit să suporte astfel de cheltuieli.

Astfel, ÎCS „Bulgari Winery” SRL consideră că de la SRL „Dak Investments” urmează să fie încasate cheltuielile suportate, care constituie suma de 100 165,32 lei.

La data de 15 februarie 2016, reclamantul SRL „Dak Investments” a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat constatarea nulității absolute a Acordului Adițional din 01 octombrie 2013 la contractul nr. 1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor, încheiat între SRL „Dak Investments” și ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

În motivarea acestei cereri reclamantul a indicat că, Plugariov Victor, ca director al SRL „Dak Investments”, nu a convenit la încheierea unui astfel de acord cu ÎCS „Bulgari Winery” SRL, iar semnătura de pe Acordul Adițional din 01 octombrie 2013 nu-i aparține și nici amprenta ștampilei SRL „Dak Investments” nu a fost aplicată de acesta sau de o altă persoană împuternicită, iar despre existența acordului a aflat din conținutul deciziei Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2015.

Potrivit reclamantului, acordul adițional nu cuprinde elementele definiției privind manifestarea acordului de voință, care ar confirma faptul că plata pentru furnizarea strugurilor va fi efectuată odată cu producerea vinului și comercializării acestuia. Astfel, părțile contractante nu au convenit asupra cantității, calității, denumirii, nu au stabilit asupra garanției calității vinului care urmează a fi produs și îmbuteliat, prețului de realizare, condiții de păstrare, livrare, ceea ce demonstrează faptul că lipsește acordul de voință al reclamantului asupra unei astfel de modalități de plată, indicată în acordul adițional, pe care îl consideră falsificat. Consideră reclamantul că, acordul adițional întocmit la 01 octombrie 2013, este lovit de nulitate absolută, urmând a fi recunoscut nul.

Prin hotărârea Judecătoriai Taraclia din 16 februarie 2016, a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Dak Investments” împotriva ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de

judecată. A fost respinsă și cererea reconvențională înaintată de ÎCS „Bulgari Winery” SRL împotriva SRL „Dak Investments” cu privire la încasarea cheltuielilor pentru prelucrarea și păstrarea materiei prime în sumă de 100 165,32 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 01 martie 2017, a fost admis apelul declarat de către SRL „Dak Investments”. A fost casată parțial hotărârea Judecătoreiei Taraclia din 16 februarie 2016, în partea privind respingerea acțiunii inițiale, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Dak Investments”. S-a declarat nulitatea absolută a acordului adițional întocmit la data de 01 decembrie 2013 la contractul nr. 1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului, încheiat între SRL „Dak Investments” și ÎCS „Bulgari Winery” SRL. S-a încasat de la ÎCS „Bulgari Winery” SRL în beneficiul SRL „Dak Investments”, în contul recuperării datoriei contractuale, suma de 3 020 741 lei (trei milioane douăzeci mii șapte sute patruzeci și unu lei), dobânda de întârziere în sumă de 928 041, 70 lei (nouă sute douăzeci și opt lei patruzeci și unu lei, 70 bani) și cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii și a apelului în sumă de 87 504 lei (optzeci și șapte mii cinci sute patru lei). În rest hotărârea Judecătoreiei Taraclia din 16 februarie 2016, a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că existența datoriei ÎCS „Bulgari Winery” SRL față de SRL „Dak Investments” în sumă de 3 020 741 lei este probată prin înscrisurile anexate la materialele cauzei și cercetate în ședințele de judecată, ba mai mult, ÎCS „Bulgari Winery” SRL nu neagă existența datoriei menționate.

În susținerea deciziei de a declara nulitatea absolută a acordului adițional întocmit la data de 01 decembrie 2013 la contractul nr. 1 din 02 septembrie 2013 privind furnizarea strugurilor pentru producerea vinului, încheiat între SRL „Dak Investments” și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, instanța de apel a invocat Raportul de expertiză judiciară nr. 164, 165 din 07 septembrie 2017, prin care s-a concluzionat faptul că semnătura din acest acord nu a fost executată de către directorul SRL „Dak Investments” – Plugariov Victor, iar impresiunea de ștampilă a întreprinderii nu a fost aplicată de ștampila cu clișeu autentică a SRL „Dak Investments”.

La data de 21 decembrie 2017, ÎCS „Bulgari Winery” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele

pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎCS „Bulgari Winery” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 19 decembrie 2017 și expediată în adresa părților la 17 ianuarie 2018 (f.d 141, vol. II), însă la materialele cauzei nu există dovezi privind recepționarea acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017 a fost depus la 21 decembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Consiliul municipal Chișinău.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu